

ОБЩИНА ВАРНА
Управление „КУЛТУРА“
НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
„ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ“ - ВАРНА
ГАЛЕРИЯ ЗА ГРАФИЧНО ИЗКУСТВО -ВАРНА

БОРИС ГЕОРГИЕВ

di VARNA

Библиография

Ден на Европа
Варна '98

Day of Europe
Varna '98

Културното наследство, което притежават страните, които създадоха и поддържат финния механизъм на равноценното партньорство наречен Европейски съюз, е огромно.

Настоящата библиография е само стъпка към съкровищницата от върхови достижения на европейския художествен гений. Посветена на големия художник Борис Георгиев, тя е част от информационните инициативи на Народна библиотека „Пенчо Славейков“ и Галерия за графично изкуство - Варна и се осъществява с финансовата подкрепа на програма ФАР на Европейския съюз - BG-9409.

Подбрани са книги и статии от периодични издания разкриващи присъствието на варненския художник Борис Георгиев в европейската културна история.

MOSTRA PERSONALE

DEL PITTORE.

BORIS
GEORGIEV

DI VARNA

Allo scrittore Vica Ivanov,
nel ricordo dei fratelli
fratello scomparso.
Boris Georgiev —

Александров

Милано, 16 maggio 1956

Sasho Popov. 1928

БОРИС ХАРАЛАМПИЕВ ГЕОРГИЕВ

Роден на 1.XI. 1888, Варна - поч. на 1.IX. 1962, Рим.

Завършва през 1908 г. Художественото училище в Петербург, учи живопис при проф. Н. Рьорих, 1909-1910 взема уроци при Анджелио АНК и ПетерфонХолмвМюнхен.

Борис Георгиев странства по света, обикаля много европейски и др. страни, живее твърде усамотено сам определя себе си „скитник и самотник“ и всичко това се отразява на творчеството му.

Майстор на линията, той създава творби с подчертано философско-лиричен характер. За своите картини използва цветни моливи, пастел и техника, напояща макрото фреско.

За известно време се установява в Швейцарските Алпи и създава първите си творби, наситени с настроение на самотност: „Ave natura“ (1914), „Зима“ (1914), „Скитникът и неговата сестра“ (1919) и др..

През 1920 г. се установява в Рим. С голямо професионално майсторство и дълбок психологизъм създава сборните портрети „Семейство“ „Селла ди сан Джиролаано“ (1924), „Троен портрет“ (1924), портрет на майка си - „O donna, Sante Madre mia“ (1924), на Рабиндранат Тагор (1926, 3 варианта), на писателя Джовани Папини, на Алберт Айнщайн (1928) и др.

През 20-те години Борис Георгиев урежда две самостоятелни изложби в София (1922, 1928), комплектувани предимно от портрети на бълг. писатели и др. творци: „Теодор Траянов“ (1922, 2 варианта), „Мара Белчева“ (1922), „Чичо Стоян“ („Стоян Попов“, 1928), „Роза Попова“ (1928), „Братя Владигерови“ (1928), „Людмил Стоянов“ (1928), „Земетръс“ („Владимир Димитров-Майстора“, 1928) и др.

От 1931 до 1936 г. престоява в Индия, където създава редица портрети, пейзажи и фигурни композиции със сюжети из индуски легенди и живота на бедните: „Махатма Ганди“ (1935), „Кастур бай Ганди“ (1935, жената на Ганди), „Джавахарлал Неру“, „Амрид Каур Синг“, „Очите на индуската жена“, „Скръбта на Индия“ („Среща с париите на Индия“) - композиция, проникната с хуманност и дълбок демократизъм, пейзажите „Индуски храм“, „Лунна симфония в Хималаите“ и др.

От 1952 до 1956 е в Бразилия. Участва в международни изложби във Венеция (1928 и 1942), прави самостоятелни изложби в Берлин и Рим - последната през 1961. Голяма част от творбите му се намират в Италия. Негови картини притежават и Националната художествена галерия в България и редица музеи в Индия, Бразилия.

Носител на голямата награда „Короната на Италия“ за цялостното си творчество.

Из „Българско изобразително изкуство“, БАН, 1987, с.